

## In Memoriam Prof. R. Schockaert

door Dr. M. Renaer

Professor Rufin Schockaert werd op 22 December ten grave gedragen.

De medische faculteit van onze Universiteit ziet met hem wellicht de meest verdienstelijke figuur uit haar Professorenkorps heengaan.

Benevens de Leuvense Universiteit betreuren hem zeer velen uit alle standen van de Belgische bevolking. Zeer velen, inderdaad, hebben Professor Rufin Schockaert rechtstreeks of onrechtstreeks door zijn veelzijdige verdienstelijke bedrijvigheden leren kennen en waarderen.

Professor Rufin Schockaert heeft zijn Universiteit een halve eeuw lang op zeer verscheidene en doelmatige manieren gediend.

Hij doceerde op zeer persoonlijke en treffende wijze, gedurende nagenoeg vijftig jaar, de theorie en de praktijk der verloskunde en der gynaecologie en de geneeskundige plichtenleer.

Men kan zich een idee vormen van de invloed die hij op de Belgische geneesheren heeft uitgeoefend, als men bedenkt dat meer dan één derde van ons geneesherenkorps oud-leerlingen van hem zijn.

Als oud-universitairen aan hun studententijd terugdenken, dan kristalliseren zich hun herinneringen in ruime mate rond de persoon van de voornaamste hunner Professoren. Hoe dikwijls heeft men in de loop der jaren geneesherenlovanianses en oud-lovanianses elkaar niet horen begroeten met : « Hoe stelt het nog Vader Schockaert ? »

Het is één der voornaamste verdiensten van Professor Rufin Schockaert dat hij te Leuven de eerste is geweest om de vrouwenziekten als afzonderlijk vak te doceren. Hij heeft te Leuven voor 't eerst een afzonderlijke dienst voor gynaecologie ingericht. Het universitair Moederhuis heeft zich onder zijn bekwaam beleid tot één der grootste verloskundige instituten van het land ontwikkeld.

Door de organisatie van zijn afdeling voor verloskunde en gynaecologie en door het feit dat hij een hele reeks gynaecologen vormde, heeft hij op zeer doelmatige wijze bijgedragen tot de bevordering der volksgezondheid in deze voorname tak der geneeskunde.

Wanneer men de gynaecologische school van Professor Rufin Schockaert met andere scholen vergelijkt, valt het op dat hij er in hoge mate in geslaagd is aan zijn assistenten en studenten een evenwichtige opvatting van de gynaecologie bij te brengen, welke de middenweg houdt tussen streng conservatisme en voorbarig interventionisme.

Het is niet te verwonderen dat een man met zulke uitzonderlijke verstandelijke begaafdheid en met zo een grote heelkundige vaardigheid, overrompeld werd door een zeer drukke praktijk.

Terwijl hij als hoogleraar talrijke studenten en specialisten vormde hielp hij, als bekend gynaecoloog, talloze patiënten die hem uit binnen- en buitenland kwamen raadplegen.

Hij liet op de muur van een zijner Universitaire raadplegingen de spreuk schrijven : « *Vulnera animae magis sananda quam corporis* », dit is : « De zorgen van de ziel moeten nog meer onze aandacht gaande houden dan de kwalen van het lichaam. » Hij zag in zijn patiënten nooit naamloze ziektegevallen maar wel hulpbehoevende medemenssen.

Professor Schockaert werd door de hoogste instanties met eretekens beladen. Doch voor zijn medewerkers haalde hij zó graag een kistje boven, proppens-vol met foto's van babies, waarvan de moeders hem waren komen raadplegen wegens kinderloosheid ; en fier zei hij, de foto's met de ontroerende opdrachten tonnend : « Kijk, daar zijn mijn mooiste eretitels. » Want deze hoogleraar, die een meester was in heelkundige en verloskundige technieken, bleef

heel zijn leven een kinderlijke bewondering en verering koesteren voor moederschap en moedervreugde.

Zijn bekendheid als gynaecoloog en zijn bijdragen over wetenschappelijke en klinische onderwerpen in de vakliteratuur deden Professor Schockaert's faam stijgen tot ver in het buitenland. Toen hij in 1932 gevierd werd ter gelegenheid van zijn 25<sup>e</sup> Professoraatsjaar, zag men een reeks buitenlandse collega's hulde brengen aan de verdienstelijke jubilaris.

Hij was een van de eerste titelvoerende leden van de Koninklijke Vlaamse Akademie voor geneeskunde in België.

Hoewel hij hoofdzakelijk in 't Frans gedoceerd heeft, heeft hij actief bijgedragen tot de vernederlandsing der leergangen aan de medische faculteit te Leuven. Vanaf 1933 gaf hij de cursus van geneeskundige plichtenleer in 't Nederlands. Reeds in 1903 deed hij een mededeling op de Vlaamse Wetenschappelijke Congressen, en tijdens zijn studententijd hielp hij, samen met Frans Van Cauwelaert en Frateur « Taal en Kennis » stichten. Deze bloeiende culturele vereniging der medische studenten betreft thans in Professor Schockaert haar erevoorzitter.

Professor Schockaert is medestichter geweest van de Bond der Kroostrijke Gezinnen van het Gewest Leuven. Hij was erevoorzitter van de « Leuvense Toneelwacht », die hij zeer actief steunde.

Hij was een steunpilaar van « Winterhulp » te Leuven gedurende de laatste oorlog. Hij verstond naderhand niet hoe men verdenkingen kon opperen, nopens een initiatief dat hem uitsluitend door zijn eerlijk en menslievend gemoed was ingegeven.

Professor Schockaert was buiten zijn geneeskundige bezigheden om, ook een humanist die tijdens zijn jeugd Nederlandse, Franse en Latijnse verzen schreef en in zijn latere jaren



leerrijke uittreksels uit de meest bekende Latijnse dichters vertaalde. Hij gaf verscheidene bundels van deze berijmde vertalingen uit, aanvankelijk voor zijn vele vrienden en later voor het Vlaamse publiek.

Deze korte levensschets geeft een onvolledig beeld van de veelzijdige en innemende persoonlijkheid van wijlen Professor Rufin Schockaert.

« Hij zal door velen gemist worden, niet het minst door de gewone mensen, » zei me, eenvoudig en diep gevoeld, een patiënte gedurende een universitaire raadpleging bij het bekijken van een foto van Professor Schockaert.

Hij wordt, inderdaad, door velen gemist ! Zeer velen in dit land zullen hem piëteitsvol blijven gedenken.